

стилі, синтезувала кілька різних за жанром джерел в одному творі, це поняття має назву поліжанровість.

Їй справді вдалося показати наш український колорит в піснях (« Вінок з барвінку») та інші.

Твори Ірини Кириліної увійшли до фонду записів Укрдержтелерадіо.

Її звання цілком заслужені. Лауреат Республіканської комсомольської премії імені М. Островського (1988). Лауреат міжнародних та всеукраїнських фестивалів і конкурсів театральної, популярної та естрадної музики: міжнародного конкурсу вистав лялькових театрів (1988, перша премія за музику до вистави «Казка про рибака та рибку»), міжнародного дитячого фестивалю «Євпаторія-92», фестивалю «Пісенний вернісаж» (1993–1997), всеукраїнського радіофестивалю «Пісня року» (1998, 2001).

На мою думку, авторський внесок все ж в тім, що Ірина Яківна змогла органічно сполучити вокальну мелодію та інструментальний пласт. Їй вдалося природно синтезувати авангардний та класично-консервативний тип мислення. Поєднує ортодоксальність базових знань композиторського ремесла з новаціями сучасної композиторської техніки. Камерність, ліризм та мелодизм — риси які характеризують музику Кириліної. Вона гарно влилась у дві сфери композиторської діяльності академічної та естрадної, вони вдало доповнюють і урізноманітнюють творчий статок композиторки.

Список використаних джерел:

1. Муха А. Композитори України та української діаспори. Київ : Музична Україна, 2004. С. 132–133.
2. Кулик Р. Визнання // Музика. 1986. № 4. С. 31.
3. Шурова Н. Музика — її життя // Молодь України: газета. — 1986. — 28 трав.
4. Конькова Г. Стати майстриною // КіЖ. — 1988. — 19 черв.

Мілевський О. І.,

студент ІV курсу кафедри дизайну ВП Миколаївський факультет менеджменту і бізнесу Київського університету культури і мистецтв;
Науковий керівник: Одробінський Ю.В., кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри дизайну ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв, Україна

ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ ПАТРІОТИЧНИХ ПЛАКАТІВ

У сучасному світі плакат – все ще залишається кращим візуальним носієм інформації, що має величезний попит і вплив на споживача кожного дня. Навіть сьогодні, в століття мегарозвитку Інтернету і високих технологій, складно уявити

собі життя без звичайних паперових плакатів. Вони яскраво і емоційно інформують мешканців сучасних міст про майбутні культурні, розважальні, пізнавальні або інші заходи та мають чітку змістовну закладену мету рекламного або соціального характеру [1].

Сучасні українські патріотичні плакати зараз – це використання певних символічних кольорів, в даному випадку це синьо-жовті відтінки, значення таких кольорів різноманітне, синій здавна символізує чисте, мирне небо, а жовтий – символ праці і достатку. Проте є і інші визначення та тлумачення. Жовтий і синій кольори є поєднанням головних символів життя – золотого сонця у синьому космосі. А ще жовтий і синій – це вогонь і вода, чоловіче та жіноче начала. Таке поєднання кольорів використовували і козаки. З XVIII ст. прапори Війська Запорозького все частіше виготовлялися на блакитному полотнищі, де жовтою фарбою малювалися зорі, хрест, зброя чи постаті святих. Дедалі більше ці дві фарби зустрічаються в побуті, в одязі козаків, використовує їх навіть церква.

Також частим є використання образу воїна, захисника України, це може бути як сучасний військовослужбовець або образ козака, адже що може слугувати символом справжньої мужності та стійкої незламності духу, як не образ українського воїна. Козацтво ввійшло в історію як самобутнє, неповторне явище. Воно подарувало безліч здобутків, основним з яких є закладення основ майбутньої української державності, козацтво акумулювало величезний духовний досвід, відтак залишивши в культурній свідомості українського народу найглибший слід, тому використання подібного образу є актуальним та дуже символічним у сучасних українських патріотичних плакатах, адже спонукає бути сильним та завзятим, з розумінням того, що боротьба особиста справа кожного. Не можна не згадати про дуже часте використання такого значимого та символічного образу як соняшник, квітка яка має свою певну історію, адже ці дивовижні життєрадісні квіти давно стали одним із символів української землі, її родючості та плодоносності. В українській культурі соняшник шанують як особливу квітку. Для українців це один із образів Батьківщини. Кажуть, як квітка тягнеться пелюсточками до сонця, так і людина своїми думками, словами і справами звернена до рідної Вітчизни. Як Сонце для соняшника – єдиний і незамінний орієнтир, так і для людини Батьківщина [5].

Доречним буде згадати про відомого українського художника, аніматора, громадського діяча та актора Юрія Журавля плакатні роботи якого виконані у патріотично-сатиричній манері, легкі на сприйняття для любого покоління та віку, так як мають мальовничий характер зображення, більшість робіт виконана у кольорах сепії, мають світлі та темні відтінки коричневих або чорних кольорів, деякі із зображувальних образів підкреслені чистим білим кольором, мов би виділяючи їх з основного колориту [7]. Український художник досить активно та дуже вдало висміює російських окупантів у своїй творчості.

Сучасні патріотичні плакати є надзвичайно актуальними у новий тяжкий час для України, основне завдання та мета таких зображень це показати незламний характер людей, у чию домівку прийшла війна, і не важливо чи то цивільна людина чи військова, адже подібне протистояння та боротьба триває вже дуже давно, а ворог

як і у минулому дуже підступний та безжалісний, а право жити та існувати на землі українському народу треба виборювати у запеклих боях, заради майбутнього, заради усього світлого та значимого, адже після всякої холодної темної ночі завжди настає яскравий теплий світанок. Т. Г. Шевченко у вірші Кавказ писав Борітеся – поборете, Вам бог помагає! За вас правда, за вас сила І воля святая! [6]. Ці слова дійсно надихають бути сильним та незламним та спонукають на протистояння проти гніту української культури, та народу в цілому. Важливо розуміти що подібні патріотичні українські плакати то не є просто аби якісь зображення, адже тема боротьби за незалежність та свободу від тяжких кайданів є дуже болісна сторінка українського народу у історії, чого тільки коштує закон “про п’ять колосків”, або як його ще називали просто “Колоски” який з легкої руки Йосифа Сталіна було підписано 7 серпня 1932 року, той в свою чергу став початком наступних трагічних років в історії українців. В скрутні часи важлива єдність народу, зараз у сучасності коли йде тяжка загарбницька війна проти мирного народу України, як ніколи необхідно об’єднуватися і тримати натиск підступного ворога разом, народний спротив це феномен української нації у цьому конфлікті, звичайні небайдужі люди стали на захист власної країни, українська нація як ніколи стала єдиною та могутньою, аби дати достойну відсіч старому ворогу.

З усього вище сказаного можна зробити дуже простий висновок, сучасні українські плакати є стимулом та мотивацією для сучасної молоді, та абсолютно кожного небайдужого українця, адже боротьба йде за свободу та незалежність, національну ідентичність та право на існування для українського народу в цілому, тому й доречне використання у таких плакатах вже знайомих символів або образів, кольорів та силуетів.

Список використаних джерел:

1. Поняття плакат, види плакатів. [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://studfile.net/preview/7394439/page:23/> – Назва з екрану.– Дата перегляду 06.12.2022.
2. Українські плакати 2022. [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://www.pinterest.com/elprislonskaya/украинские-плакаты/> – Назва з екрану. – Дата перегляду 06.12.2022.
3. Патріотичні плакати [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://www.pinterest.com/veselka13k/патріотичні-плакати/> – Назва з екрану.– Дата перегляду 06.12.2022.
4. Яскраві патріотичні плакати [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://musplakat.wordpress.com/2016/11/20/яскраві-патріотичні-плакати/> – Назва з екрану. – Дата перегляду 06.12.2022.
5. Розвиток плакату на територіях українських земель [Електронний ресурс] Режим доступу: https://studexpo.net/41953/kulturologiya/rozvitok_plakatu_teritoriyah_ukrayinskih_zemel – Назва з екрану. – Дата перегляду 06.12.2022.

6. Кавказ. Тарас Шевченко. Повне зібрання томів [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://litopys.org.ua/shevchenko/shev139.htm> litopys.org.ua– Назва з екрану. – Дата перегляду 06.12.2022.

7. Карикатури як спротив [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://kultura.rayon.in.ua/gallery/492833-karikaturi-yak-sprotiv-rosiyski-okupanti-na-ilyustratsiyakh-yuriya-zhuravlya> kultura.rayon.in.ua– Назва з екрану. – Дата перегляду 06.12.2022.

Плахтієнко А.О.,

студентка IV курсу кафедри музичного та хореографічного мистецтва ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Сапак Н.В., кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри дизайну ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв, Україна

ХОРЕОГРАФІЧНА КОМПОЗИЦІЯ ЗА МОТИВАМИ ДРАМИ-ФЕЄРІЇ ЛЕСІ УКРАЇНКИ «ЛІСОВА ПІСНЯ» «НЕОЧІКУВАНА ЗАКОХАНІСТЬ ЛІСОВОЇ МАВКИ»

Танцювальне мистецтво – це одна із форм спілкування, вираження почуттів, емоцій, думок, що існує ще з первісних часів та охоплює кожен закуток нашої планети. Ще з давніх-давен, первісні люди, саме танцем, виражали подяку богам за те, що він дав змогу прожити цей день та роздобути їжу, танцювальними ретуалами закликали дощ, або навпаки, просили подарувати їм ще один сонячний день. Завдяки мові танцю, люди молилися, сумували та раділи, спілкувалися між собою, зустрічали нове життя, розмовляли з природою та дякували їй, адже людина і природа це єдине ціле. Хореографія- це вид мистецтва, яке розвивається впродовж всього свого існування і тісно пов'язана з іншими видами мистецтва, такими як: музичне мистецтво та література, балетмейстери надихаються музикою та літературними творами, найчастіше до створення того чи іншого балету надихають твори видатних письменників. В українській літературі головною музою натхнення є Леся Українка, за мотивами її творів створено безліч відомих балетів, хореографічних постановок, які здобули успіх не лише на українській сцені, але й за кордоном, її твори не можуть не надихати та підштовхувати до створення прекрасного.

Леся Українка це справжній скарб української літератури, представник українського неоромантизму, людина, яка з раннього дитинства, переживала страшний біль, але все одно не забувала творити. «Україна не чула такого сильного, гарячого та поетичного слова, як з уст цієї слабосильної, хворої дівчини...»[1, 371].